JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 3den OCTOBER, 1829. N. 41

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Een blik op de nieuwe Amerikaansche Staten.

(HET VERVOLG VAN ONZE LAATSTE.)

VII. De Vereenigde Staten der Plata rivier dragen dien naam zonder de zaak, want zy zyn inderdaad alles behalve vereenigd. Paraguay staat geheel op zich zelve onder het onbepaalde bestuur van zekeren Dr. Francia (hierop zullen wy weder terug keeren,) die gestudeerd hebbende zich Doctor laat noemen, en het land en deszelfs voortbrengselen geheel afsluit. Banda Oriental of Monte Video is gedeeltelyk in bezit van Brazilie geweest, en was lang een twistappel tusschen hetzelve en Buenos Ayres. Cordova en Pucuman zyn verdeeld en erkennen niet of zeer weinig het gezag der te Buenos Ayres gevestigde opper regering. Deze laatstgenoemde stad is dus slechts in naam des bondgenootschaps, hetwelk gezegd wordt, 15 staten te omvatten, ter uitgestrektheid van 100,000 vierkante mylen, dus 3½ maal zoo groot als Frankryk, met nog geen 2 millioen zielen bevolkt. Een groot gedeelte van den grond wordt door onoverzienbare grasvlakten, of *pampas* bedekt, waarin ontelbare kudden van paarden en runderen grazen, die men slechts voor het vangen heeft, en wier huiden het gewigtigste artikel van uitvoer, gelyk hun vleesch het voornaamste voedsel der inwoners is. Buenos Ayres, de hoofdstad heeft 60,000 inwoners, is groot en welgebouwd. De handel is er zeer levendig. Buenos Ayres behaalde zyne onafhankelykheid in 1816.

VIII. Chili, eene centrale Republiek gelyk Peru, heeft, zonder de onafhankelyke Indianen, 800,000 inwoners, die op eene oppervlakte van 14,300 vierkante mylen, (half zoo groot als Frankryk) tusschen de Oceaan en het gebergte der Andes wonen. Het land grenst ten noorden, by de woestynen van Atacama, die het van Peru afscheiden. In Chili zyn er 14 vuurbergen die gedurig uitbarsten; het land is echter zeer vruchtbaar en brengt de kostbaarste natuurschatten voort. De zilver myn van Huasco is de rykste der wereld. De koper mynen zyn talloos en worden allen bewerkt. De opbrengst der goud en zilver mynen bedroeg eenige jaren geleden 3 millioen Spaansche matten jaarlyks, en van de koper en tin mynen 500,000 Sp. matt. Het land wordt door zyne hooge ligging zeer verkoeld; het is aan aardbevingen onderhevig. St. Jago is de hoofdstad met 30,000 inwoners. Op den 12den February 1818 werd de onafhankelykheid van Chili verklaard; de generaal San Martin moet als de Bevryder van Chili beschouwd worden.

IX. Brazilie is een keizerryk, de grootste staat van Amerika, daar hy 257,000 vierkante mylen beslaat, dus tienmaal zoo groot is als Frankryk, doch naauwelyks twee millioenen inwoners telt. Dit schoone en uitgestrekste land, een der rykste, bekoorlykste en vruchtbaarste des aardbodems, wacht nog op eene bevolking, waartoe het alle de grondstoffen rykelyk in zynen schoot bevat. Voorheen was het beroemd voor tabak, suiker en Brazilie of verwhout, gelyk thans voor goud, diamanten (beide uit de binnenlanden], katoen van Fernambuc, en kakao van Maranham, zonder nog eene ontelbare menigte van andere voortbrengselen optenoemen. Dit ryk is aan eene zeer liberale constitutie onderworpen, die zelfs binnenshuis vryheid aan anders denkenden in de Godsdienst, buiten de Roomsche, vergunt. De hoofdstad is Rio de Janeiro, eene aanzienlyke plaats van 130,000 inwoners, de zetel van het hof en van eenen uitgebreiden koophandel, die door de ligging tusschen Europa, West Indië en de Kaap de Goede Hoop, en door de uitmuntende haven (in eene ruime baai) zeer bevorderd wordt. Ook Bahia of San Salvador heeft 100,000 inwoners. Eene andere hoogstbelangryke stad is Fernambuc, met het voormalige Olinde en Mauritsstad, in de zeventiende eeuw de hoofdstad der Nederlandsche bezittingen.

Ons bestek gedoogt ons niet met meerdere uitgebreidheid op de byzonderheden en belangrykheden van die schoone deelen des aardbols te toeven.

Dus hebben dan deze gewesten alle ryke en groote kiemen van toekomstigen voorspoed in hunne eigenen boezem, en er opent zich voor dezelve een onmetelyk verschiet, eer alle hunne vruchtbare wildernissen en bosschen ontgonnen zyn, eer hunne thans zoo dun gezaaide bevolking eenmaal het land heeft bedekt.— Maar er schuilt ook eene geduchte kiem van verderf in dezelfde, door de natuur zoo begunstigde oorden, en wel juist by die bevolking zelve en haar verschillenden aard. In al de nieuwe Republieken heerschen er thans binnenlandsche onlusten en verdeeldheden. Eerzuchtige oogmerken en ontwerpen van militaire opperhoofden, baatzucht, nyd, luiheid en ledigang hebben de zaden van tweedragt en verwoesting door alle die vrybevochte landen verspreid. De inwoners dier gezegende oorden staan tegen over elkander met de wapenen in handen, even als of zy, gelyk de gewapende mannen van Cadmus, elkander verdelgen willen. En hoezeer ook de *naam* van *vryheid* en *Republiek* hun de oogen streele, zoo bestaan er toch, zelfs in het willekeurigst land van Europa, (Turkye en Rusland uitgezonderd) geene eigenlyke lyfeigenen of slaven meer, die in de verschillende staten van Amerika een grooter of kleiner, maar altyd een aanzienlyk gedeelte der bevolking uitmaken. Deze slaven waren voorheen van verschillenden aard en kleur. Zwarte, uit Afrika overgevoerde negers, en roode ingeborene zoogenoemde Indianen.— De laatste zyn in de Vereenigde Staten van Noord Amerika nimmer tot lyfeigenen gemaakt, men heeft zich vergenoegd hen uit hunne erve te verdringen en landwaarts te dryven. In Mexico, Guatimala, Columbia en Peru maken zy de meerderheid der bevolking uit, en zyn sedert eeuwen lang tot den myn arbeid gedwongen; doch de omwenteling, die deze staten de vryheid verschafte, heeft voor *hen* gelukkige gevolgen gehad: zy zyn daardoor vrygesteld, doch worden thans by het leger ingelyfd, en moeten tegen hun wil de wapenen dragen. De negers zyn daarentegen nog overal slaven, hoezeer ook Noord Amerika en Columbia zeer wyze en liberale inrigtingen tot afschaffing van den handel hebben; het laatste ook tot trapsgewyze verzachting der slaverny heeft daargesteld. Maar het vooroordeel tegen de zwarten, is zelfs in het verlichte Noord Amerika, het brandpunt der staatkundige, burgerlyke en godsdienstige vryheid voor de *Blanken*, zoo groot, dat geen Europeën zich verwaardigen zou met eenen zwarten in dezelfde kerk te gaan, te eten, of zich by denzelfden barbier te laten scheren. Daarenboven bestaat er eene talryke klasse van lieden van de kleur, uit verbindtenissen van blanken met rooden (mestizen), die trapsgewyze lichter of donkerder van kleur worden, naar mate zy zich weder met blanken of zwarten of rooden verbinden. Er heerscht daaromtrent eene treffende overeenkomst tusschen deze jonge republieken, en die der oudheid,—Griekenland en Rome. Maar deze kanker, die dus aan de jeugdige staten knaagt, kan hun, zonder wyze en voorzigtige maatregelen der regering, ten verderve strekken, wanneer men, of onvoorzigtig, gelyk de Franschen in 1791, eensklaps de vryheid aan deze menschen wilde schenken, of hen nog langer verachten, mishandelen en verdrukken. Eene trapsgewyze verbetering van hun lot, tot zy ryp en geschikt voor de vryheid zyn—zie daar hetgeen de menschen vriend verlangen moet!

Men kan zich een denkbeeld vormen van de grootte des gevaars uit de volgende verhouding der onderscheidene klassen tegen elkander. In Noord Amerika, waar alleen in de zuidelyke staten slaverny heerscht, maken de negers slechts anderhalve, de blanken ruim 8 millioen uit; de overigen zyn kleurlingen. In Mexico zyn 3,676,000 rooden tegen 1,098,000 blanken: het overige zyn gemengde rassen; men heeft er geene zwarte slaven, hetgeen ook weder een groot voordeel voor dezen staat is, die er zoo vele heeft. Hetzelve is in Middel Amerika of Guatimala het geval, waar slechts 20,000 negers, 880,000 rooden en 280,000 blanken en 420,000 zielen van gemengde kleur zyn. Peru heeft 40,000 negers, maar 928,000 rooden en 285,000 gemengden tegen slechts 136,000 blanken. Dan, het getal der negers bedraagt in Colombia 470,000 tegen 854,000 rooden of Indianen tegen 600,000 blanken en 720,000 mulatten; er zyn nog 500,000 onafhankelyke Indianen. In Chili en Brazilie overtreft het getal der zwarten zelfs dat der blanken, even als in de West-Indische eilanden. Chili telt 200,000 blanken tegen 320,000 negers en mulatten en 430,000 rooden. Brazilie heeft een millioen rooden, een millioen zwarten en gemengde kleurlingen, en niet meer dan 400,000 blanken. Aan de Plata-rivier wonen 930,000 onderworpene, 220,000 vrye of onafhankelyke Indianen, 70,000 negers, 305,000 mulatten en 475,000 blanken.

Er zal veel staatkundige vryheid toebehooren, om eenmaal alle deze verschillende bestanddeelen tot één volk, dat één vaderland en elkander als leden van één staatkundig huisgezin bemint, te vereenigen!

Als een vervolg van de voorgaande bespiegeling hebben wy het niet ondienstig gecordeeld het volgende, dat wy uit echte bronnen geput hebben, er by te voegen.

Iets over de Generaal Artigas, Dr. Francia en Paraguay.

Sedert een' geruimen tyd geleden heeft men in Europa en Amerika in het denkbeeld verkeerd, dat Artigas, de beruchte hoofdman der oostelyke banken van de Plata-rivier, de tol aan de natuur betaald had; men had zulks uit brieven van Buenos Ayres vernomen en te ligt geloof aan dat berigt geslagen. Een man van onderscheiding en geletterde inboorling van Zuid Amerika, die voor meer dan zeven jaren lang door Dr. Francia binnen het grondgebied onder zyn jurisdictie gehouden werd, had echter het geluk van weder in de gunst van den Dictator te geraken, die, onverwachts, hem toestond om een vaartuig met de voortbrengselen van Paraguay te laden en het land daarmede te verlaten. Hy kwam onlangs te Buenos Ayres aan; en het is aan dezen man dat wy de volgende byzonderheden, waarop men staat maken kan, te danken hebben.

Artigas bevind zich als nog in het land der levenden, en bebouwt eene tabaks plantagie, door welk middel hy aanzienlyke rykdommen vergaderd en aan een groot aantal Indianen arbeid verschaft. Hy geniet bovendien een pensioen van het gouvernement van Paraguay. Door zyne buitengemeene werkzaamheid en kennis, zoo wel als door de middelen welke hy daartoe in handen heeft, bewyst hy zyne naburen belangryke diensten; daardoor heeft hy ook hunnen goeden wil en hunne genegenheid volkomen tot zich getrokken. Zyne vroegere gewoonten en nasporingen hebben in waarheid eene geheele verandering ondergaan: zy bepalen zich tegenwoordig eeniglyk tot den akkerbouw.

Niets kan een beter denkbeeld geven van het stelsel des Gouvernements, waaronder de belangryke kleine republiek van Paraguay gevestigd is, als mede van het karakter van het opperhoofd, of liever Dictator, zoo als men hem noemen moet, dan hetgeen met Artigas plaats heeft gehad, toen hy voor het eerst binnen de grensscheiding van Paraguay trad. Men zal zich wel kunnen herinneren dat Dr. Francia in 1810, toen de omwenteling in Zuid Amerika uitbrak, door zyne talenten, standvastigheid en ondernemings geest en manier van zich voortedragen, zulke eene verheveheid boven zyne landgenooten verkreeg, dat zy gewilliglyk hunne toekomstige bestemming aan zyne zorg toevertrouwde.— Sedert dien tyd heeft hy het oppergezag op zich genomen, en niemand heeft ooit ondernomen om zyn regt daartoe in twyfel te trekken. Zyn wil is inderdaad steeds wet geweest; in byzondere omstandigheden echter raadpleegt hy de Municipaliteit, doch enkel in schyn, want nimmer volgt hy de uitspraak van dat ligchaam, wanneer het in tegenspraak met zyn gevoelen is. Hy staat aan het hoofd van alle de departementen des gouvernements en gebiedt de krygsmagt. De revenuen van den staat worden door hem bestierd en hy is aan niemand verantwoordelykheid wegens zyne verrigtingen verschuldigd. Zyn partikulier karakter is met vele zonderlinge trekken doorweven. Hy kan geene berisping noch tegenspraak dulden, en altyd wanneer men eene gezindheid aan den dag gelegd heeft, het zy om zyne magt te bedillen, of zyne bevelen te verwerpen, heeft hy aan hen die zulks ondernomen hebben de strengste en onmiddelyke straffen doen uitdeelen. Daardoor wordt hy zeer gevreesd en nogthans stellen de Paraguayanen het onbepaaldst vertrouwen in zyne regering en in zyn beleid. Ook verwacht hy van zyne onderdanen de allerslaafsche onderwerping, en vergeet nimmer het allergeringste blyk van verachting. Het is daardoor dat wanneer hy des namiddags uit ryden gaat, met twee pikeuren vooruit en twee achter uit, de inwoners zich steeds van hunne vensters verwyderen, om door hem niet gezien te worden en zich aan berispingen of anderzins bloot te stellen. Het ryden is zyne dagelyksche uitspanning.

Toen Artigas zich genoodzaakt vond om het grondgebied der oostelyke banken te verlaten, die voor zoo langen tyd de toneelen zyner plundering geweest zyn, om in Paraguay eene schuilplaats te zoeken, werd het eerste officieel berigt van zyne aankomst op de frontieren, aan Dr. Francia door zyne getrouwe verspieders en buiten posten aangebragt. Onmiddelyk liet hy de *Cabildo* of Municipaliteit byeen vergaderen, om de gevoelen van die vergadering intewinnen omtrent de behandeling welke den vlugtenden Artigas uit hunne handen ontvangen zoude. Zich in de voorzitters stoel ter neder gezet hebbende, legde hy voor aan de vergadering de zaak welke hy voortedragen had, en verwittigde haar,

dat Artigas, die door zyne naburen als vogelvry verklaard en door Brazilie en andere natien als een monster, een tiran en plunderaar verklaard was, van zyne vyanden gevlugt was, en binnen hun grondgebied om een schuilplaats smeekte, hy wenschte dus te weten welk onthaal Artigas by hun hebben moet. De Dictator had zich met zoo veel vuur en blykbare afguust over Artigas uitgelaten, ofschoon hy zyn eigen waar gevoelen verborgen hield, dat zyne toehoorders het denkbeeld opvatteden dat hy ongunstig over Artigas dacht; dientengevolge aarzelden zy niet om hunne denkwyzen aan hem te openbaren. Eenpariglyk verklaarden zy dat Artigas zonder langer uitstel moest te regt gesteld worden tot een voorbeeld voor anderen. De listige Dictator, met een eigenaardig vuur dat uit zyne oogen vonkelde, en met den toon der bitste welsprekenheid, waarvoor hy beroemd is, bestrafte de trillende raadsheeren over hunne onregtvaardige uitspraak en onbestendigheid. Hy verklaarde aan hun, dat wat ook de gevoelens der andere natien omtrent den man, die toen eene schuilplaats in hun midden zocht, zyn mogten, hy echter aan hen nimmer verongelyking aangedaan noch schade of nadeelen veroorzaakt had, en dat zy dus het regt niet hadden om een man te straffen eeniglyk om zyne vyanden te behagen. Toen Artigas de hoofdstad bereikte ontving en onthaalde de Dictator hem met beleefdheid en had herhaalde gesprekken met hem over de rollen welke hy gespeeld had in de gebeurtenissen op de oostelyke banken. Dr. Francia van natuur zeer wantrouwig zynde en bevreesd voor de woelige geaardheid van zynen gast, deed zyne verrigtingen door bespieders gade slaan en hem naauwelyk bewaken, tot toen hy overtuigd werd, dat die man moede geworden was van zyne onstuimige en verdervende gewoonten, en het besluit genomen had om het overschot zyns levens in rust en vrede doortebrengen. Het was toen dat hy gedoogd werd om zich op eene plantagie ter neder te zetten, na dat men hem vooraf te kennen gegeven had dat hy het denkbeeld, van immer weder het grondgebied van Paraguay te verlaten, voor altoos van zich verbannen moest. Deze is eene staatkunde die men in acht neemt omtrent alle personen die te Paraguay aankomen.

(Het vervolg hierna.)

PUBLIEKE INSCHRYVING.

ALS daartoe geautoriseerd zynde zal de Boekhouder Controlleur onder nadere approbatie van den Hoog Ed. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezes en onderhoorige Eilanden &c. &c. &c. verkoopen Vyf stellen Wisselbrieven ieder groot *f* 1000. aan de genen die het voordeeligste aanbod zullen hebben gedaan; de genoemde Wisselbrieven zyn getrokken door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indische Bezittingen op het Ministerie voor de Marine en Kolonien, te 'sGravenhage op drie maanden nazigt, ter betaling der Militaire Traktementen en Soldyen.

De Biljetten van inschryving zullen van heden af tot uiterlyk op Dingsdag den 6den dezer vóór 12 ure worden aangenomen. J. PH. BOSCH.

Den 1sten October 1829.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

BENOODIGD zynde voor het Garnizoen maandelyks Zes Honderd en Vyftig Pinten Hollandsch Jenever, zoo zal de Boekhouder Controlleur onder nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim aan den minst inschryvende deze leverantie aanbesteden, tot dat er toevoer van dat artikel uit het Moederland zal worden aangebragt.

De billetten van inschryving zullen tot Dingsdag den 6den dezer worden aangenomen. J. PH. BOSCH.

Den 1sten October 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 2den October 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 4den September 1829.

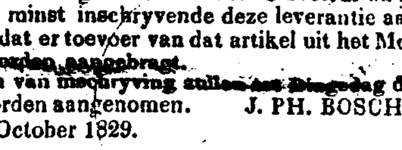
HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand September zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

PUBLIEKE VERKOOPING

OP Maandag den 2den der aanstaande maand November,

Een Huis en Erve gelegen in de Willemstad tusschen de Heere Straat en de Waterkant, 1ste Wyk, No. 4.— Dit effect zal in twee gelyke deelen gesplitst en alzoo verkocht worden; namelyk: het Oostelyke gedeelte in de Heere Straat, bestaande uit twee verdiepingen en twee pakhuizen, waarvan een in de Heere Straat en het andere in de gang naar den Waterkant uitkomt. Het Westelyke gedeelte aan den Waterkant, bestaande ook uit twee verdiepingen en twee pakhuizen, een uitkomende aan de Waterkant en het andere in de gang.

Een Huis en Erve gelegen in de Breede Straat, 2de Wyk, No. 115.

Een Huis en Erve gelegen in de Keuken Straat, 1ste Wyk, No. 53.

Zynde echter bovengemelde effecten uit de hand te koop en voor verder narigt gelieve men zich te vervoegen by de Hypotheek houdster Mevrouw S. B. de Quartel. JEOSUAH DE SOLA.

Den 18den September 1829.

BEKENDMAKING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, ten behoeve der Heeren Officieren enz. van Zyner Majesteits Zeemagt op deze station, noodig hebbende eene som van ongeveer Duizend Guldens, zal hoogdezelve Wissels voor dat bedrag op het Ministerie voor de Marine en Kolonien afgeven aan de genen dewelke verlangen mogen dezelve te verkrygen en daarvoor, by beslotene biljetten, op Maandag den 5den dezer tot des morgens te elf ure, ter Algemeene Secretary inteleveren, de meeste premie zullen aanbieden.

W. PRINCE, Sec.

Den 2den October 1829.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

26.	golet Irene, Hanzen,	Coro
	brik Lucy, Gross,	Bats
	—— General Macomb, Reed,	Charleston
28.	bark Maria Manuela, Fernandez,	Coro
	brik General Paez, Clark,	New York
	bark Perseverance, Hands,	Puerto Cabello

OCTOBER.

1.	bark Eendragt, Quant,	Aruba
2.	golet Dorothea, Evertsz,	dito

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

26.	golet Mary, Van Grieken,	
28.	bark Drie Gebroeders, Flemming,	
	golet Sea Serpent, Longobardo,	

OCTOBER.

2.	bark Maria Manuela, Fernandez,	

Met de aankomst van eenige vaartuigen uit Nieuw York zÿn alhier verscheidene nieuwspapieren ontvangen geworden, welke wÿ doorgelezen hebben. De jongste dagteekening derzelven is van den 5den September, behelzende Europische tÿding tot den 27sten Julÿ. In onze laatste hebben wÿ eene correspondentie van Londen van den 8sten Augustus uit de *St. Thomas Tidende* medegedeeld, zoo dat de Europische berigten in de Nieuw Yorksche Couranten ons niets nieuws aanbrengen. Wÿ vinden in een dier Couranten, het antwoord van den Graaf Capo d'Istria aan den Britschen gezant Dawkins, breedvoeriger medegedeeld dan in de St. Thomas Courant, waarom wÿ het hier laten volgen:

De Graaf Capo d'Istria in zÿn antwoord op den brief van den gemelden gezant, waarin verlangd wordt dat het Grieksche gouvernement de hoop der bondgenooten mogt vervullen door terstond de vÿandelÿkheden te doen ophouden, of deszelfs krÿgsmagt binnen de grensscheiding van het grondgebied, bepaald bÿ de akte van den 16den November 1828 interoepen, drukt zÿne dankbaarheid uit voor de eerste officiele mededeeling der akten van de verbondene boven betrekkelÿk tot de genomene maatregels tot het ten uitvoer brengen van het traktaat van den 6den Julÿ. Hÿ zegt echter dat deze mededeeling veel te wenschen overlaat aan het Grieksche gouvernement: want het heeft geene officiele kennis bekomen der nota van den Reis Effendi dd. 10den Sept., waarop de hoop van eenen wapenstilstand berustte.— Indien dat dokument datgene is, wat men er voor uit geeft, dan bemerkt het Grieksche gouvernement in hetzelve niets dan een uitvlugt, waardoor de Porte andermaal, de door het traktaat van den 6den Julÿ aangebodene bemiddeling verwerpt. Wanneer het Grieksche gouvernement op een wapenstilstand *de facto*, (hetgeen niets anders is dan eene verdedigende houding, welke naar willekeur kan veranderd worden) blÿft berusten; wanneer het, op dezen grondslag, het ophouden der vÿandelÿkheden verklaart, zoude het zich stellen buiten het grondbeginzel van dat traktaat en zich tot iets verbinden, dat in deszelfs magt niet is uittevoeren.

De Graaf zegt verder dat hÿ onkundig is der bepaling van de grensscheiding gewaarborgd door het verbond, aangezien het protocol van den 16den November 1828, aan hem niet is medegedeeld geworden; dat de inwoners der provintien buiten de landengte van Corinthe met die van het schiereiland en de eilanden plegtige verbintenissen hebben aangegaan, in de dagen der beproeving en des onheils, om hun ne zaak nimmer van een te scheiden, welke verbintenissen bevestigd zÿn door de dubbele bekrachtiging der akten van het nationale kongres en van den eed van het volk. Het Grieksche gouvernement heeft om die reden geene magt om eene grensscheiding te trekken tusschen het Continentale Griekenland en de Peloponesus, inzonderheid, wÿl de Peloponesus meer dan eens aan de groote opofferingen dier landen deszelfs veiligheid te danken heeft.

Hÿ maakt ook melding wegens de jongste overgave aan de Grieksche krÿgsmagt der fortressen van Vonitza, Lepanto, Missolonghi en Anatolico, en geeft zÿne verwachting te kennen dat Athene en twee of drie andere plaatsen dit voorbeeld welda zullen volgen. Hÿ behoudt zich voor om in eene andere mededeeling eenige aanmerkingen te maken over de bepalingen in het Protocol.

De nota van den Reis Effendi van den 10den Sept. diende tot antwoord op het verzoek der Ambassadeurs om eene wapenstilstand aan de zyde der Turken. In dezelve werd gemeld, dat de Porte geene wapenstilstand behoefde, wÿl er reeds eene *de facto* bestond.

Het protocol van den 16den Nov. 1828 behelst eene verklaring dat Morea en de Cycladen onder de bescherming der drie verbondene hoven worden gesteld.

Het protocol van den 22sten Maart 1829 dat Dawkins Graaf Capo d'Istria medegedeelt, regelt de zaken van Griekenland; de grenzen zÿn de lÿn van Volo tot Arta. Macedonien, Tessalien, Epirus en Candia zullen aan de Porte onderworpen blÿven. Dat is jammer, wat zal Capo d'Istria er tegen doen!

De Grieksche provintien die van Turkÿe afgescheiden worden, zullen eene Monarchie uitmaken, van welke de Sultan leenheer (Suserain) zal zÿn.

Griekenland betaalt jaarlÿks eene schatting van 1,500,000 piasters, behalve de schadevergoeding voor de eigendommen van partikuliere Turken.

Dit is de hoofd inhoud van het protocol van den 22sten Maart 1829, waar tegen de Grieken veel zullen hebben intebrengen; doch Engeland wil het zoo hebben en hier aan zullen zÿ zich moeten onderwerpen en zeggen: niet onze wil, maar de wil van het Engelsche ministerie geschiede.

De Koning van Pruissen werd te Brussel verwacht; men zegt dat het oogmerk van zÿne reize is om een huwelÿks verbond te onderhandelen tusschen den Prins Albert van Pruissen en de Princes Mariane.

Uit la Gaceta de Gobierno van Caracas van den 18den September.

In het hoofdkwartier te Piura op den 10 der maand Julÿ 1829, is een wapenstilstand gesloten tusschen de Commissarissen van Z. E. den Bevrÿder President en den Groot Maarschalk Don Augustin Gamarra, opperbevelhebber van het Peruaansche leger, zÿnde de voorwaarden deszelven als volgt:

1. De wapenstilstand is bepaald op 60 dagen, en van den dag af van derzelver bekrachtiging zullen alle vÿandelÿkheden zoo wel ter zee als te land ophouden.

2. Het departement Guayaquil en deszelfs vesting (plaza) zal aan het Columbiaansche gouvernement worden overgeleverd, binnen den tÿd van 6 dagen, te beginnen van het oogenblik af waarop dit dokument zal zÿn ontvangen door den Heer Generaal, bevelhebber der afdeeling Peruaansche troepen aldaar in garnisoen.

3. De blokkade der zuidkust van Columbia wordt opgeschorst van den dag af waarop de bekrachtiging zal zÿn geschiedt en voor zoo lang de wapenstilstand duurt, in welken tÿd de land en zeemagt van geen der partÿen mogt vermeerderd worden; edoch de oorlogs vaartuigen van Columbia welke uit de Atlantische Zee verwacht worden kunnen aankomen in eenige der havens van de Republiek in de Stille Zuid Zee, behalve in die van Guayaquil.

4. Al de aan de Columbiaansche natie toebehoorende schepen, lanchas en krÿgsbehoeften, welke in depôt liggen, zullen ingevolge de daarvan zÿnde inventaris overgeleverd worden zoodra het vredes traktaat zal zÿn geratificeerd; en in geen geval mag men een vÿandelÿk gebruik er van maken.

5. Eene door beide gouvernementen benoemde diplomatische commissie zal zich zoo spoedig mogelÿk bezig houden om de vredes onderhandelingen te sluiten binnen den tÿd bepaald in artikel 1, welke tÿd echter door de commissie verlengd kan worden naar gelang het vereischt tot het afmaken van hare werkzaamheden.

6. Aan het leger van Peru zullen overgeleverd worden al de zieken welke gebleven zÿn in de hospitalen te Giron en welke zich ingeschreven hebben in de gelederen der Columbiaansche troepen, zullende van de krÿgsgevangenen, gemaakt in het gevecht van Tarqui een depôt geformeerd worden; en een officier zal met den uitvoer van dit artikel belast worden.

7. Hetgeen door den commissaris van Peru is aangemerkt geworden nopens de gedenkstukken, opgerigt ten gevolge der te Portete deTarqui behaalde overwinning, heeft de commissaris van Columbia geantwoord, dat het buiten het bestek van zÿne commissie ligt, om die zaak te regelen, maar dat hÿ het beschouwt te behooren tot de taak van de diplomatieke commissie, waarvan in art. 3. is melding gemaakt; verzekerende echter dat zÿne Republiek en Z. E. de President Bevrÿder, bezield zÿn, met de opregtste gevoelen jegens de Republiek van Peru.

8. Alle prÿzen welke gedurende den wapenstilstand, dat is sedert den dag der bekrachtiging, door de oorlogs vaartuigen of kapers van beide natien gemaakt worden, zullen aan derzelver eigenaars terug gegeven worden.

9. De vÿandelÿkheden op zee zullen niet kunnen aangevangen worden vóór den tÿd verloop van 50 dagen, waarin de voortduring des oorlogs op nieuw zal zÿn bekend gemaakt.

10. Indien Z. E. de President Bevrÿder niet goedvinde om deze overeenkomst te bekrachtigen, zullen de vÿandelÿkheden tusschen de legers der beide natien weder aangevangen worden, acht dagen na derzelver goedkeuring.

11. De Groot Maarschalk Don Augustin Gamarra, in dit hoofdkwartier tegenwoordig, zal gelieven de bekrachtiging of verwerping van deze overeenkomst, binnen den tÿd van 3 uren te geven, en binnen denzelfden tÿd door Z. E. den President Bevrÿder.

12. Hiervan zullen er vier exemplaren gemaakt worden, &c.

Dit document is geteekend door Juan Augustin Lera—Antonio de la Guerra en geratificeerd op denzelfden dag door den Groot Maarschalk Gamarra en op den 15 daaropvolgende door den President Bolivar, te Buÿo.

Europa met betrekking tot Turkÿe.

Om een groot geheel wel te beoordeelen moet men het beschouwen van uit het punt, in het welk alle de deelen van het groot geheel tot elkander zamenloopen. Plaatsen wÿ ons dan in Turkÿe, ten einde ons een juist denkbeeld van Europa te vormen — Voorheen schreef eene woeste krÿgsbende er de wet voor, thans bestaat die krÿgsbende niet meer; voorheen werden de Gezanten der vreemde Mogendheden gevangen gezet zoo dra slechts de Groote Heer redenen meende te hebben zich over hunne gouvernementen te moeten beklagen, thans zÿn de zeven torens als toegemetseld; de Franken werden in vredestÿd straffeloos vermoord: thans zÿn zÿ in oorlogstÿd veilig; de Turksche godsdienstdweepende partÿwoede (*fanatismus*) verafschuwde alle de overige wÿzen van godsvereering, thans gaat de Groote Heer bÿ de Grieken ter kerk. De krÿgskundige taktiek was onbekend, thans is zÿ ingevoerd; de zeevaart der neutrale Mogendheden werd aangerand en benard, thans beschermt men zelfs die der vÿanden; de minste zweem van beleediging, eindelÿk, werd er in stroomen bloeds gewroken, in onzen tÿd heeft men de Turken het onheil bÿ Navarino zien vergeven. Waarom kiest dan nu Europa, dat aan de Turken slechts zÿne barbaarsche zeden en zÿne wreedheden verweet, om op hen aan te vallen en hen te verpletteren, juist het oogenblik, waarop zÿ zich beginnen te beschaven?

"Waarom? omdat de Russen, die tweemalen de Grieken aan de woede en wraakoefening der Turken over gelaten hebben, die gerust de Grieken sedert vele jaren zien vermoorden, zich bedenken, en thans Anapa en Constantinopel willen bemagtigen ten einde Morea te helpen; omdat Engeland en Frankrÿk aan Rusland door het traktaat van den 6den July verbonden, wenschten de onschendbaarheid van het Turksch grondgebied aan de Turken te verzekeren; voor Rusland de door dat rÿk geeischte schadeloosstelling te verkrÿgen, en het onafhankelÿk volksbestaan der Grieken te handhaven. Allen zaken die zich zoo ligtelÿk niet laten overéénbrengen. Oostenrÿk, in zÿne staatkunde meer zich gelÿk blÿvend, misleidt de Russen, beschermt de Turken, en laat zich met de Grieksche zaken niet in, dan om de onheilen, welke zÿ zich berokkend hebben, te verzachten.—Pruissen, Napels, Zweden, die allen bÿ het bestaan van het Turksche Rÿk belang hebben, hebben nog niet doen blÿken welke partÿ zÿ kiezen zullen.

Wat zal van dit alles het uitwerksel zÿn? Laat ons trachten het in te zien.

Engeland bevindt zich in eenen toestand die omzigtige oplettendheden vereischt.—Het wil den burgerkrÿg niet, het wil niet bankeroet maken. Zÿne vÿanden achten haar door deze beide rampen bedreigd, maar het heeft noch het een noch het ander te duchten: eene wet zal de Ierlandsche zaken afmaken, eene financiele maatregel zal den stand der publieke schuld veranderen, en daarmede zal alles afgedaan zÿn. De bestaansbronnen en hulpmiddelen van een volk, dat alleen aan zich zelven schuldig is, dat zÿne belangen volkomen wel verstaat, en een goeden nationaalgeest bezit, zÿn onberekenbaar groot. Voor het overige zoude eene inwendige omverrewerping en omkeering der bÿzondere rÿkdommen der Engelschen den uitwendigen staat van Engeland niet merkelÿk veranderen. Zÿne afzondering stelt het in veiligheid, zÿne zeemagt maakt het overwigtig, het heeft in de gewigtigste stellingen en op de belangvolste punten der vier werelddeelen zÿne sterkten gevestigd; dat Engeland zÿne schuld betale of niet, het Heelal daarom zal niet minder aan zÿne nÿverheid en kunstvlÿt schatpligtig blÿven; de tÿd kan zÿne bestaanbronnen ledig putten, maar onnoozel zoude het zÿn te veronderstellen, dat deze plotsling kunnen ophouden te bestaan.

De schÿnbare werkeloosheid van Engeland in de tegenwoordige aangelegenheid wordt dan door voorzigtigheid, en geenszins door gebrek aan kracht voorgeschreven, zoo als men in dit laatste te verspreiden behagen schept; maar wordt zÿ ook niet voorgeschreven door eene wÿze staatkunde? wat toch verlangt Engeland, zoowel als de overige staten van Europa? het verzwakken van Rusland. Wel nu! Rusland verzwakt zich zelven: zÿn geld en zÿne bevolking zullen eenen vreesselÿken slag ondergaan, door den krÿg in welken het zich gestort heeft. Indien men bloedelÿk door het geven van raad de Porte in staat stellen kan, dezen krÿg met voordeel vol te houden, en Perzie voorbereiden om eenen nieuwen oorlog aan te vangen, waarom zoude men dan niet blÿde zÿn er dus goedkoop af te komen! laater zal men bezien wat er te doen zal staan. De krachten van Engeland blÿven stand houden, die van Rusland putten zich uit.

Engeland wordt in geene zÿner overzeesche bezittingen beroerd of verstoord.—Zÿne manufacturen voorzien alle markten; zÿn koophandel is eene noodzakelÿkheid, aan welke alle volken zich onderwerpen, zÿne schuld is eene familie zaak; wat heeft het dan van vreemden te duchten? Ruslands ontwerpen, betreffende Indië en Ooste, O! die vorderen tÿd, en men kan daarvoor geene vrees voeden, indien men tot het beletten hunner volvoering, met Zweden, Oostenrÿk, Perzie en Turkÿe gemeene zaak maakt.

Frankrÿk moet het behoud van zÿnen ouden bondgenoot, Europisch Turkÿe, wenschen; intusschen is het te dezen aanzien in geene zoo onbewimpelde gesteld heid, als Oostenrÿk en Engeland. Zeker is het, dat het bezetten van Constantinopel door de Russen aan Frankrÿk de capitulatien en voorregten zoude doen verliezen, welke het in het Ooste geniet; maar twÿfelachtig is het, of er niet een andere minder gunstige Handel in de *Zwarte Zee* zich konde vestigen! Dit zÿn nieuwere berekeningen, die der oplettendheid zouden waardig zÿn, indien de Russen Constantinopel bemeesterden, maar die te weinig gewis zÿn, dan dat eene verstandige staatkunde daaraan voordeelen, welke men thans bezit, zoude willen opofferen. En toch, dit is het, wat Frankrÿk op het punt staat te doen! Welke voordeelige uitkomst kan het van de naar de Morea vertrokkene expeditie verwachten? Overwinningen? de expeditie is te zwak, en de plaats slecht gekozen. Morea heeft bereids twee Meesters, en dat is wel genoeg. Zoude men de ondernemingen der Russen tegen de Turken willen gemakkelÿk maken?—Dat zoude eene ongerÿmde staatkunde zÿn, die aan Frankrÿk eenen oorlog met Oostenrÿk en Engeland zoude berokkenen. Heeft men het oogmerk de onafhankelÿkheid der Grieken te verzekeren? Waartoe? Zal de burgerkrÿg, aan welke zÿ niet nalaten zullen zich onderling over te geven, hun minder noodlottig dan de overheersching der Turken zÿn? *Ibrahim* te verjagen, is nutteloos, indien hÿ vertrekken, of indien hÿ zÿne plaats aan de Turken afstaan moet. Men zal de Turken niet verjagen, en men kan met 16,000 man, in een verpest land, geene zaak bevechten, welke Rusland met geen 300,000 man kan doen zegepralen.

Van alle mogendheden, is *Oostenrÿk* diegene, die thans met de meeste voorzigtigheid en met het grootste beleid te werk gaat; het heeft de vloot van zÿnen bondgenoot niet vernield. Het heeft zich zelven niet in de vreemd-zonderlinge stelling gebragt, om Rusland te moeten helpen en het te moeten tegenwerken ter zelfder tÿd. Het heeft zich niet ten voordeele der Grieken gewapend, zonder alvorens aan Turkÿe den oorlog te verklaren; zÿn gang is opregt; het predikt den vrede, en bereidt zich tot den krÿg; zonder voor zich een aandeel van het grondgebied zÿns bondgenoots te verlangen, stelt het zich in staat het te verdedigen tegen diegenen, die het willen overrompelen, en tegen diegenen, die het zouden wenschen te deelen.

Rusland, ten aanzien der gronduitgestrektheid beschouwd, is het eerste Rÿk van Europa; maar beschouwd met betrekking tot de staatsmagt, valt het in eene andere klasse; groote, onbevolkte streken en woeste vlakten brengen niets tot de tegenwoordige magt toe, noch waarborgen iets voor het toekomend vermogen; zoo lang zÿ ledig blÿven, geven zÿ noch menschen noch geld aan den Staat, en wanneer zÿ immer eene bevolking verkrÿgen, geeft deze zich zelve wetten en eenen Meester.—De voorname magt van Rusland ontstaat uit het gemak, met welk het een groot gedeelte van zÿn grondgebied zonder nadeel kan laten bloot liggen, om zÿne legers daar te verzamelen, waar het goed vindt die te doen werken. Nog is het voor Rusland een groot voordeel, dat het met minder kosten, dan eenige andere Mogendheid, krÿg voeren kan; krÿgslieden kan hebben, zonder die te betalen, en soldaten, welken het weinig bezoldigt; transportmiddelen *gratis*, en mondbehoeften tot geringen prÿs; groote voordeelen, als deze, moedigen tot ondernemingen aan; en helpen die ten uitvoer brengen. Die, in welke Rusland zich thans gewikkeld heeft, zal voor dat Rÿk de gewigtigste gevolgen hebben; *zegepralende*, wordt het even zoo de Beheerscher van het vaste land, als Engeland de Meester der Zeeën is; *overwonnen*, ziet het de begoocheling vervliegen, tot welke zÿne magt aanleiding gaf.

Onder Keizer *Alexander* verkreeg, zonder gerucht te maken, het Russisch Staatsgevaarte, uitgestrektheid en magt; de wereld schrikte op het zien daarvan; maar alles geschiedde op zulk eene wyze, dat de algemeene vrede niet kon gestoord worden. Dit stelsel had met der tyd Rusland kunnen in staat stellen, om het zeer overdrevene denkbeeld der andere Volken van zyne magt eenmaal te verwezenlyken. Een ander stelsel heeft de overhand verkregen; niemand kan uitkomsten voorzien, die van het lot der wapenen afhangen! Maar het is gemakkelyk vóóraf te berekenen, dat Rusland, alvorens het oogmerk te bereiken, hetwelk het zich voorstelt, tallooze hinderpalen zal te overwinnen hebben, en dat de, op haar magt nayverige Staten, de onderneming, in welke zy zich gewikkeld heeft, met meerder genoegen dan ongerustheid moeten aanzien.

Drie gevallen zyn in den uitslag van dezen oorlog te voorzien: Gesteld, in de eerste plaats, dat Rusland niet de Turken overwinne, alsdan zal de worstelstryd langdurig wezen; Ruslands geldmiddelen, die niet onuitputtelyk zyn, zullen er veel door lyden; een kwynende, verzwakte toestand zal er het gevolg van zyn; en niets bewyst, dat de nayverige Mogendheden daarvan geen party zullen trekken, om zich van de ongerustheden te ontslaan, welke Rusland hen inboezemt. Indien, daarentegen, de Czaar de Turken verwint, dat slechts met verbazende opofferingen geschieden kan, zal zyne toestand niet minder moeijelyk zyn; want, in de veronderstelling, dat de staatkunde, die de Vorsten bestuurt, het grootmoedig besluit niet kome te veranderen, hetwelk Keizer *Nikolaas* genomen heeft, om alles te veroveren, en niets voor zich te behouden, welke voordeelen zal hy dan inoogsten van zoo vele opofferingen van zoo veel roems? Het derde mogelyke geval, eindelyk, zoude datgene zyn, in welk aan Keizer *Nicolaas* door de Turken toegestaan zoude worden, Constantinopel, den Bosphorus, den Hellespont en de sterkten aan de Zwarte Zee te bezetten, tot op het oogenblik, dat zyne eischen onbetwistbaar (dat hier zoo veel zoude willen zeggen, als onbepaald gebiedend) geworden zouden zyn; maar dan zouden alle Mogendheden, wier belang met een dergelyk bezetten dier plaatsen in tweestryd was, zich tegen Rusland zamen verbinden, en, na zich uitgeput te hebben, om de Turken te overwinnen, eenen kryg hernieuwen, die op drie verschillende punten des Ryks zoude kunnen uitbarsten, en waarin men staten tot vyand zoude hebben, die de volheid hunner magt en van hun crediet genieten. Uit dit alles kan men opmaken, dat, hoe ook de uitslag van dezen oorlog zyn moge, Rusland zich voor nog zeer langen tyd werk verschaft heeft.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, August 17.

From Vera Cruz &c.—Capt Mort, arrived here from Mexico, via Havana, left Vera Cruz on the 2d ult in the brig Bevan of Philadelphia. On the 10th, when off Sisal, saw 14 sail of men of war and other vessels, supposed the Spanish squadron from Havana, steering in the direction of Vera Cruz. It was believed at Vera Cruz, that the expedition intended landing at Campeachy, to which place 400 troops have been despatched. Vera Cruz was in a miserable state for defence, there being only about 900 troops in the town, and only 50 in the castle, with only 2 or 3 weeks provisions.—The ships of war Asia, Libertad, Bravo, and others, were stripped and laid up, with only two or three men aboard of each. The officers were wandering about the streets, having received no pay, and were so poor that they were offering for sale their chronometers and nautical instruments at one twentieth of their value.—*NY Gazette Aug. 8.*

From Mexico.—Capt Baker, of the brig Prince Edward informs us, that the inhabitants of Tampico were in daily expectation of receiving a visit from the Spanish expedition, as letters have been received at that place from Havanna stating that they would land on the coast between Tampico and Campeachy. In consequence of the above information, the authorities had ordered all the Spaniards into the interior and were making great preparations for defence by fortifying the place and calling out the militia. There are about 1000 regular troops at Tampico, which, together with the militia, it was expected would constitute a force sufficient to repulse the enemy with ease, should they think it proper to attack that place. —*Ibid.*

August 22.

The New-Orleans *Mercantile Advertiser*, of the 3d inst. says—"The Commandant at Tampico, we understand, had instructions from his Government to declare that port blockaded on the first appearance of the hostile fleet, which, we infer, has actually taken place in consequence of its arrival. It is also stated that a levy by Government of ten millions of dollars was to take place on all monies that shall be brought from the interior, for the purpose of clothing and paying the army, which was to be accounted for at the close of the campaign.—Orders have been given to station 10,000 troops at Tampico, 8000 at Campeachy, and at all other places on the coast in the same proportion. The convoy with eight hundred dollars, which was due Tampico on the 15th July, had not arrived—bad weather, it was supposed, had detained it."

From the Pensacola Gazette, August 4.

ARRIVAL OF THE SHARK.

The U. S. schr Shark, Ralph Voorhees, Lieut. Com. arrived at this place on Saturday last—The Shark with one of the large barges attached to this station has been for the last three months cruizing on the south side of Cuba and has been able to give the coast a diligent search. Capt V. reports with confidence that there are no pirates at present, on the South side of the Island.

On the 20th July Capt V. understood at Trinidad that letters had that day been received from Vera Cruz stating that our MINISTER MR. POINSETT HAD BEEN ASSASSINATED at the city of Mexico—This report was generally believed at Trinidad.

The Thames Tunnel.—The definitive answer of his Majesty's Ministers to the application of the Thames Tunnel Company for advances to complete the works was communicated a short time ago from the Treasury to Lord Althorp, who has taken a most active part in the attempt to induce Ministers to comply. The letter received by his lordship from the Chancellor of the Exchequer intimated that the Duke of Wellington and the rest of his Majesty's advisers did not, under present circumstances, deem it expedient to recommend any grant an advance of money to complete the works. It was however intimated, in the communication to Lord Althorp, that in the event of his Majesty's Ministers entertaining the same feelings on the subject in the next session of Parliament, the question might be brought forward with a prospect of their acquiescing in the request of the company for advances. Things at the Tunnel continue in *statu quo*. The number of visiters daily is considerable. The whole of the subscribed capital, viz: 200,000*l.* has been called for by the directors, and the balance in hand is very trifling. Among the proprietors and directors a good deal of difference of opinion exists on the subject of adopting an offer made by certain parties in the event of supplies being obtained, to complete the Tunnel for a much less sum than it would cost to finish the works on the plan hitherto adopted by Mr. Brunel. An active canvass is going forward to ascertain the feelings of the general body of shareholders on this subject.

September 4.

London, August 29.

The French papers of Saturday, and the Algemeine Zeiting of the 20th, assert, that great movements were about taking place in the Russian army. Their accounts, however, are somewhat contradictory. According to the French statements, the siege of Schumla was to be undertaken by a force of thirty battalions of infantry and five regiments of cavalry, notwithstanding which the capture of the place was not expected before the close of the present year. According to the German accounts troops had already been pushed as far as Eski Stamboul, (which the Russians occupied for a short period last campaign,) and Count Diebitsch intended to advance his head quarters to Kamabat, and, taking the sea line, to attack Hussein Pacha in his camp before Bourgas, and from thence, after defeating him, to descend on the right through the plains to Adrianople. These movements are remarkably easy on paper, but not equally so in execution. If Hussein Pacha has with him, as is stated, an army of 60,000 men, his defeat is by no means a matter of certainty: and even should he be put to flight, vast mountains still remain to be crossed before the Russians can reach the plains—mountains impassable to human feet, and gorges where a few bold soldiers may arrest a whole army.

(From the Constitutionel.)

An extraordinary courier from Madrid arrived recently at the Spanish embassy at Paris, and a few hours after proceeded on his route to London, carrying despatches to M. Zea Bermudez, the Spanish Envoy to the English Court. It appears that some misunderstandings exist between the Cabinet of Madrid and St. James's. The former bitterly complains, that after Don Miguel's consent to the marriage with his niece Donna Maria Gloria has been obtained, he is not yet recognized King of Portugal, as had been expected.

It is said that the Portuguese refugees are about to address to the Marquis of Barbacena, at present in Paris, a supplication requesting him to authorize the creation of a Portuguese Regency, to be composed of three members and a secretary, and nominated by the peers of the kingdom, the deputies of the last legislation, the councillors of state, the desembargadors, the magistrates, and the superior officers, who, forced to emigrate, have found refuge in different countries of Europe. It is proposed that the regency should reside at Terceira, there to enter into negotiations, not only with the subjects of Portugal, but also with foreign government. The petitioners found their application to the determination of the Emperor Don Pedro to make no alteration in his abdiction, and upon the necessity of legally representing in Europe the rights of the Queen Donna Maria II.

From the Boston Daily Advertiser.

LATEST FROM EUROPE.

By the brig Clematis, which arrived at this port yesterday from Havre, we have received our files of Paris papers to July 26th. They contain accounts from Constantinople to June 26th. The British and French Ambassadors had been received with great distinction and had had two preparatory conferences with the Reis Effendi, in which explanation had been had in reference to the Greek question, so that the formal negociations might be opened immediately after the audience, which the Sultan proposed to grant them. According to an article under date of Vienna, July 14, the Reis Effendi declared that the Porte refused to hear any thing said of the intervention, in the sense which had been formerly attached to the word, but that if the propositions of the powers were not exaggerated, and were compatible with the interests of the Porte, an arrangement relative to Greece might be looked for.

Immediately after having had their first audience, it is affirmed that the Ambassadors will present to the Porte the protocol of March 22, (which was already known to him from another quarter,) and would explain in a very moderate note the motives which induce them to wish the acceptance of that act; the Porte will reply that he has deliberated upon the protocol, that he also desires the pacification of the Morea, and that he may recognise the new political relations of that peninsula, and of the Cyclades, as the protocol defines them, with the exception of some conditions which he will propose, and with the reservation of the necessary guaranties for the performance of the stipulation. As to the extension of the Grecian limits beyond the Isthmus of Corinth, the Porte will declare that he will never consent to it.

The Ambassadors did not arrive at Constantinople until the 18th, one in the Armida, and the other in the Blonde frigate. The Sultan sent a steam boat to the Dardanelles to tow the frigates into port in case the wind had been unfavourable. They however made the greater part of the voyage without the aid of the steam boat, which was employed only near the port. Two corvettes and two brigs accompanied the frigates, carrying the suite and the baggage of the Ambassadors, and came to anchor at the same time. The Ambassadors, although they had not had their formal audience, were present at a review of troops by the Sultan, near Bujukdere, and the Sultan conversed with them, particularly with Sir R. Gordon, whom he treated with great distinction.—The subjects of France and Great Britain, who had been placed in the absence of the Ambassadors, under the protection of the Netherlands Minister, had returned under that of the representatives of their own government. Mr. Van Zuylen, the Netherlands Minister, had received, in acknowledgment of his services, from the King of France, the Grand Cross of the Legion of Honour, and from the King of Great Britain, a snuff box, valued at 5000*l* sterling.

An article under date of Bucharest, July 3, says that there are great movements among the Russian armies, which seem to indicate a resolution to push the operations beyond the Balkan. The corps of Count Pahlen had advanced upon the road of Eski-Stamboul, and the General in Chief was preparing to fix his head quarters at Karnabat, whence he would perhaps proceed to Burgas, to attack Hussein Pacha, whose forces were said to amount to 60,000 men, and to march after defeating him, directly upon Adrianople. Such a manœuvre, executed with the same skill and vigour as the battle of Kuslawtcha, might have immense results. General Krassowsky was about to besiege Rudschuk, with the corps which had become disposable by the capture of Silistria. The Russians were repairing the fortifications of that city, and constructing a bridge, taking a part of it from the flotilla o which they had become possessed in virtue of the capitulation.

On the 30th of June the Sultan made a visit to the Baroness of Slubsch, the mother of the minister of Denmark, and spent three hours in examining some designs by her daughter, in hearing her play on the piano, and in conversation.

In the Journal des Debats of July 26th, we find a correspondence between Mr. Dawkins, the British Minister in Greece, and Count Capo d'Istria, the President. Mr. Dawkins communicates a copy of the protocol of March 22, and after alluding to the determination of the allied powers to require the Ottoman Porte to maintain the armistice announced by the Reis Effendi on the 10th September, 1828, as existing *de facto* on the part of the Turks, expresses his conviction that the Greek government will meet the hopes of the allied courts, by declaring immediately a cessation of hostilities on all points in which the struggle is continued, or by recalling their troops within the limits of the territory placed under the guaranty of the three powers by the act of Nov. 15, 1828.

The Count, in his reply to this letter, expresses his gratitude for this first official communication of the acts of the allied courts relative to the measures for carrying into effect the treaty of July 6th. This communication however he says leaves much to be desired by the Greek government, of information which has not yet reached it. It had received no official notice of the note of the Reis Effendi of September 10, on which reposed the hope of an armistice. If this document corresponded with what it had been represented to be by his private correspondents, the Greek government could see in it only an evasive answer, by means of which the Porte rejected once more, in principle, the mediation which was offered to him by the treaty of July 6. In resting upon an armistice *de facto*, which is in effect a defensive attitude revokable at pleasure, in declaring on its part, and on this basis, the cessation of hostilities, the Greek government would place itself without the principles laid down by that treaty, and would contract at the same time an engagement which it would not be in its power to fulfil. He proceeds to say that he is ignorant of the limits of territory guaranteed by the alliance, as the protocol of November 16, 1828, has not been communicated to him—that the inhabitants of the provinces without the Istmus of Corinth, with those of the peninsula and the Islands have contracted solemn engagements, in the day of trial and misfortune, never to separate their cause —which engagements are confirmed by the double sanction of the acts of the national congress, and of the oaths of the people. The Greek government therefore has no power to draw a line of separation between continental Greece and the Peloponesus, especially as it is to the immense sacrifices of those countries, that the Peloponesus has more than once owed its safety. He mentions the recent surrender to the Greek army of the fortresses of Vonitza, Lepanto, Missolonghi, and Anatolio, and intimates his expectation that Athens and two or three other places will soon follow their example.

He reserves for a further communication some remarks on several articles of the Protocol.

We observe nothing relative to the prospects of peace between Russia and Turkey, except, that it is said that Count Nesselrode was at Toulezyn, and it was conjectured that he was on his way to the head quarters of the army, to watch over the negociations presumed to be going on. The letters from Constantinople say nothing of any prospect of peace.

The king of Prussia was expected to arrive immediately at Brussels. The object of his journey is stated to be to negociate a matrimonial alliance between Prince Albert of Prussia, and the Princess Mariane.

The learned Abbe Mai, Librarian of the Vatican, to whom the world are indebted for the discovery of Cicero's *republic*, has presented to the Pope some curious fragments of Sallust, Tacitus, and Cornelius Nepos, lately discovered by him.

Mr. Rivadavia, lately President of Buenos Ayres, has just arrived at Havre. The Editor mentions having seen a Firman given by the Turkish government to an Austrian captain of a vessel. It was written on a sheet of paper, 3 feet high and 2 wide. The Sultan's signature, which resembled the impression made by putting ink on a spider's web and applying it to the paper, was seven inches long and five high.

Two deputies, Chauvelin and d'Argenson had resigned their seats in the chamber.

From the seat of War, we have dates to the 26th June, 2 days later than before. It was said that Gen. Diebitsch was taking measures to pass the Balkan. It appears that on July 4th, Ali Namick, Pacha of Bosnia, was assembling an army of 35,000 men, between Servia and Albania. From Constantinople, June 22, it appears that the Sultan would not treat with the Ambassadors on the basis of the protocol. Many still hope for the speedy re-establishment of peace. The Grand Vizier is concentrating all the disposable force before Choumla.

From Mexico—The Philadelphia Gazette states, on the authority of a letter, from Vera Cruz, of the 29th July, that the brig Ann. Capt. Eldridge, of that port, had been and was still detained, on account of an embargo existing at Vera Cruz. The expedition from Havana had not appeared. A convoy left Mexico on the 24th July, with a large sum in specie a part of which for the support of the troops, & was accompanied by a strong escort.